

A törvényszék ...jogtanácsos (....) által képviselt (...szám alatti lakos) felperesnek - a... jogi főelőadó által képviselt ... Rendőr-főkapitányság (....) alperes ellen elmaradt ítélmény megfizetése iránt, a ...Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon indított perében a 2015. szeptember 29-én kelt számú ítélet ellen az alperes által benyújtott 5. sorszámu fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 5.000.- (ötezer) Ft másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 434.500.- Ft ítélmény különbözet és 2014. szeptember 5-től a kifizetésig számított késedelmi kamata, valamint 43.000.- Ft jogtanácsosi díj és 1.700.- Ft útiköltség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint, az alperes 2013. augusztus 1. és 2015. január 1. között a felperes garantált ítélményét nem egészítette ki a garantált bérminimumra. A munkáltatói döntésen alapuló ítélményrész ugyan csökkenthető volt, de az alperes a besorolási okiraton ezt nem tüntette fel. Utóbb pedig nem hivatkozhat arra, hogy a garantált bérminimumot a munkáltatói döntésen alapuló ítélményrész terhére növelte, ezért a 2013. évi 64.500.- Ft, a 2014. évi 202.800.- Ft és a 2015. évi 167.200.- Ft, összesen 434.500.- Ft ítélmény-különbözetet utólag megfizetni tartozik.

Az ítélet indokolásában foglaltak szerint 2013. augusztus 1-től december 31-ig, havi 12.900.- Ft volt a különbözet a kimutatott 101.100.- Ft-hoz lépest, mivel a garantált bérminimum összege ez évben 114.000.- Ft volt. 2014. évben továbbra is 101.100.- Ft volt a kimutatott garantált ítélmény, ami szintén nem érte el az ekkor irányadó 118.000.- forintot, így a havi különbözet 16.900.- Ft volt. 2015. január 1. és augusztus 31. között pedig az alperes által előző évben megállapított összeghez képest nem csökkent ugyan a felperes 149.300.- Ft ítélménye, de a Ft kimutatott garantált ítélmény nem érte el az ez évben irányadó 122.000.- forintot a havi különbözet 20.900.- Ft.

Mivel tehát az alperes nem tüntette fel a besorolási okiratban, hogy a garantált ítélményrészt a jogszabály által előírt szintre felemeli és a munkáltatói önként adott ítélményrészt csökkent, ezért nem hivatkozhat utóbb arra, hogy a két ítélményelem együttesen meghaladta a jogszabály által garantált ítélmény összegét.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte, és a jogszabályokat nem összességében értelmezte. Utalt ismételt a bírói gyakorlat körében az EBH 2006.1544. számú döntésre, amely szerint alanyi jogon nem külön-külön illeti meg a közalkalmazottat az ítélmény, a kinevezés az összítélményre vonatkozik, és garantált ítélményként csak a garantált bérminimum illeti meg. Hivatkozott a ...Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a ...Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hasonló ügyben hozott a kereset elutasító ítéletére is.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a garantált illetményen felül illeti meg a felperest, a garantált illetményt azonban nem biztosította az alperes önállóan, csak az összilletményt utólagosan magyarázza úgy, hogy az tartalmazza a jogszabályban előírt garantált illetményt. Annak van azonban csak jelentősége, amit dokumentáltan az alperes „parancsosított”. Az igaz, hogy a besorolási okiratban 2015. júliusában megtörtént a garantált illetmény kiegészítése, de ha helyesen állapította volna meg az a korábbi években az alperes - tehát felemelte volna a garantált illetményrészt a munkáltató által adott illetményrésztől függetlenül -, akkor megállapítható, hogy ahhoz képest csökkent a felperes összilletménye is.

Az alperes az országos bírói gyakorlattal ellentétes egy ítéletet ragadott ki, ami jogilag nehezen értelmezhető. Ezzel szemben sok határozat a felperes álláspontjával egyezően marasztalta az alperest.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

A perben a tényállást az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, és érdemi döntése is megfelel az irányadó jogszabályoknak, amelynek alapján kötelezte az alperest illetmény-különbözet megfizetésére.

A munkáltatói illetményrész ugyan a 2013. január 7-én kelt besorolási okirat szerint 33.200.- Ft volt, de ez sem tartalmazta - a bérjegyzékhez hasonlóan - azt, hogy az alperes a garantált illetményt felemelte volna a jogszabály által előírt mértékre, vagy a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkentette volna.

2013. augusztus 1-től kezdve azonban a besorolási illetményt a garantált illetmény tekintetében módosítani kellett volna, így ettől kezdődően igénye lehetett a felperesnek az illetménykülönbözetre. A bérjegyzék is változatlanul - még a becsatolt 2015. januári is - a 101.100.- Ft összegű munkáltató által korábban megállapított garantált illetményt tartalmazza, ami eltér a jogszabályi minimumtól. Ebből az a ténybeli következtetés vonható le, hogy az alperes a garantált illetményt nem emelte a jogszabály előírásának megfelelően, csak a perbeli védekezése az, hogy a garantált illetmény emelését a felperes annak ellenére megkapta, hogy erről írásban nem tájékoztatta őt az alperes.

Helyesen hivatkozott arra a felperes, hogy a munkáltató nem hozott olyan határozatot 2015. júliusáig, amiből kitűnné, hogy a garantált illetmény emelését a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette. Így tényszerűen nem volt megállapítható, hogy az alperes a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének eleget tett.

Az igaz, hogy a 2013. évi besorolást tartalmazó okirat tartalmazza a keresetindításra nyitvaálló határidőt és a felperes nem indított pert az alperes ellen, azonban az augusztusban bekövetkezett törvénymódosítás folytán új ténybeli helyzet keletkezett, másrészt a bírói gyakorlat szerint a helytelenül megállapított munkabér (illetmény) tekintetében a jogosult az elévülési időn belül nem veszti el a neki jogszabály szerint járó, de ki nem fizetett díjazás követelhetőségére vonatkozó jogát.

Mindezekre figyelemmel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Mivel a fellebbezés nem vezetett eredményre, kötelezte az alperest, a Pp. 239. § és 78. § (1) bekezdése alapján a felperes fellebbezési perköltségének (jogtanácsosi díjnak) a megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket pedig az alperes személyes illetékmentessége alapján az állam viseli.

..., 2016. január 7. napján

... sk. a tanács elnöke

... sk. előadó bíró

... sk. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő